

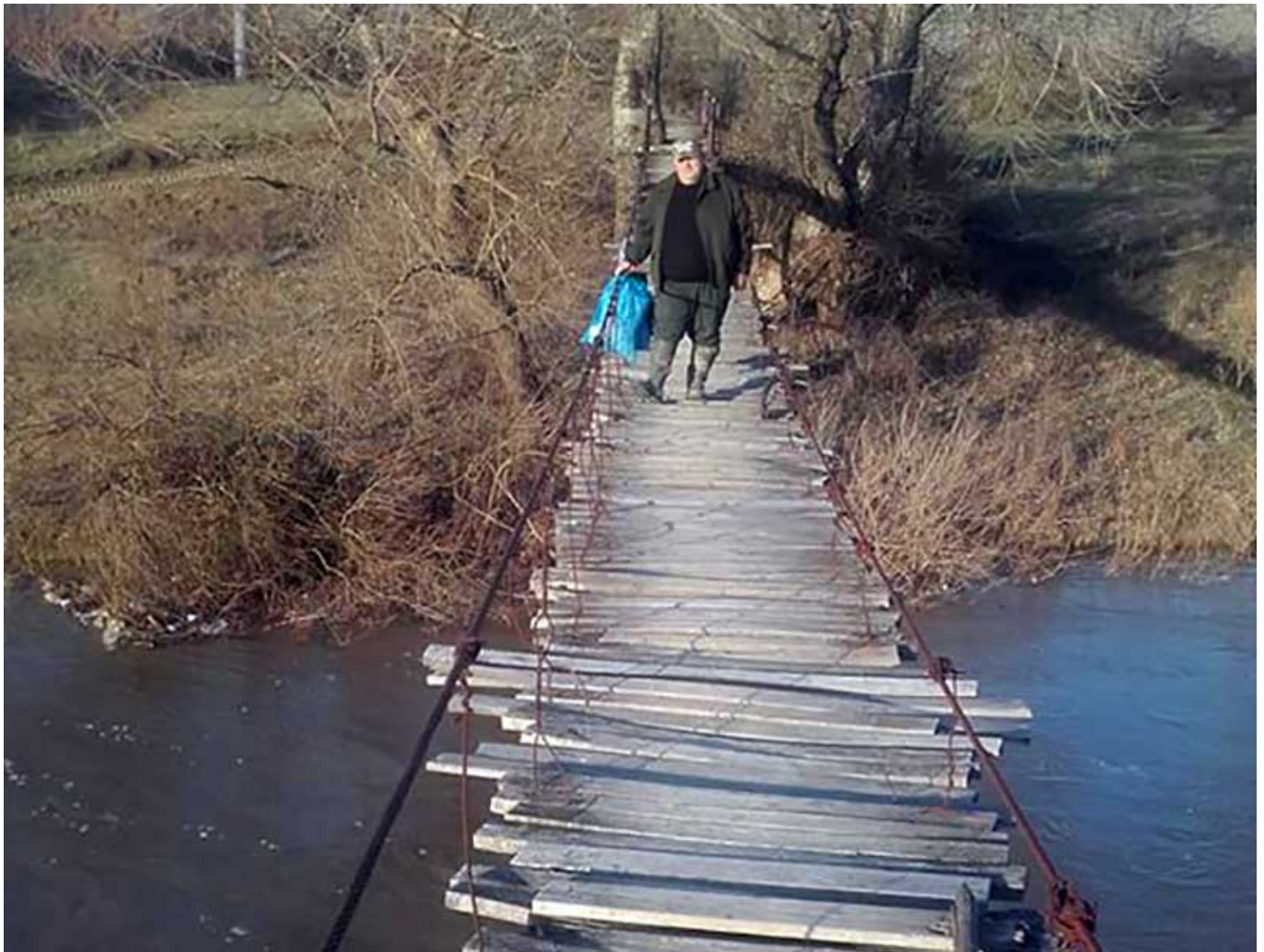

EDIȚIE SPECIALĂ

Puntea dintre nepăsare și realitate

Categorie: Mehedinți Publicat: Luni, 10 Februarie 2020 14:31 Scris de Dumitru Stoichița
Accesări: 720

Peste 200 de locuitori, printre care și 20 de elevi sunt obligați zi de zi să treacă peste o punte „made în epoca de piatră”. Scândurile sunt rupte, cablurile vechi, iar apele râului Motru din ce în ce mai amenințătoare.

Aflat la o distanță de cinci kilometri de orașul Strehaia și doar la 1 kilometru de cel mai apropiat sat, respectiv Comanda, satul Menții din Față, este la ora actuală imaginea vie a satului românesc pradă a indiferenței politicianilor față de realitatea mediului rural în ultimii 40 de ani. În jur de 40 de familii trăiesc un adevărat coșmar. Legătura cu lumea civilizată se face doar pe o punte de scânduri, improvizată de către săteni, mereu cu teama că un incendiu, o boală, o alunecare de teren sau un eveniment neplăcut, le-ar putea distruge bruma de avere într-o clipă.

Puntea dintre nepăsare și realitate

**Categorie: Mehedinți Publicat: Luni, 10 Februarie 2020 14:31 Scris de Dumitru Stoichița
Accesări: 720**

Înainte de 1989, satul devenise unul dintre cele mai căutate din județ. Situat la poalele dealului cu același nume, pe malul stâng al râului Motru, cătunul se bucura de faima celei mai bune culturi de viță-de-vie din județ. Legătura cu lumea civilizată se făcea pe un pod de lemn, deschis pe atunci chiar și traficului rutier. De aproape 24 ani însă, locuitorii acestui cătun au fost ruși de restul lumii civilizate.

Puntea de coșmar

Locuitorii cătunelor Menții din Față și Motruleni sunt parcă blestemați. Singura cale de acces spre sate, peste râul Motru constă într-o punte formată din cabluri legate de copaci pe ambele maluri și scânduri, multe dintre ele fiind putrezite și rupte. Elevii din cele două cătune sunt obligați zilnic să treacă pe această punte pentru a ajunge la școală.

„Eu sunt elevă în clasa a XI- a la Liceul „Matei Basarab” din Strehaia. Am cursuri după amiază și chiar dacă intru la ore la ora 13.00, eu plec de acasă ș la ora 11.00. Sunt singura de aici. Mai am câțiva colegi din satul vecin, dar mă întâlnesc cu ei la cotitură. Mergem pe jos până la Comanda, iar de acolo luăm ocazie. Nu avem microbuz pus la dispoziție. Acesta vine cu elevii de clasele I – VIII, dar nu pot sta după el pentru ca nu mai ajung la timp la ore.

Seara, în special acum când se întunecă mai devreme, mă așteaptă părinții la Comanda și venim pe jos până acasă. Trecem peste această punte. Când apele Motrului sunt mari, îmi este frică, dar nu am ce face. La mijlocul punții erau două piloane de fier, dar le-a luat apa. Este periculos să circuli pe punte, în special când îngheață sau când ninge”, ne declară o elevă din satul Menții din Față, al cărui nume îl trecem sub tăcere din motive lesne de înțeles.

Cu mortul pe punte

Un alt locuitor al cătunului, ne spune că în fiecare dimineață își duce copilul la grădiniță în satul Comanda.

„Trezesc copilul la ora 6.00 dimineața pentru a avea timp sa ajungem la grădinița din satul Comanda la ora 8.00. La ora 12.00 mă duc și îl iau acasă. Ajungem la ora 14.00. este o adevărată bătaie de joc”, ne spune S.B. de 43 de ani.

Marele necaz al locuitorilor îl constituie faptul că nimeni nu vrea să îi ajute să construiască un nou pod de lemn peste râul Motru pentru a le facilita accesul din și spre cele două cătune.

„Dacă în sat ar izbucni acum un incendiu, mașina pompierilor nu ar avea pe unde să

EDIȚIE SPECIALĂ

Puntea dintre nepăsare și realitate

Categorie: Mehedinți Publicat: Luni, 10 Februarie 2020 14:31 Scris de Dumitru Stoichița
Accesări: 720

ajungă aici. Am sta toți cu mâinile în sân și am privi cum locuința s-ar face scrum. Dacă avem nevoie de o ambulanță, trebuie să cărăm bolnavul sau gravida pe brațe pe punte. Mai rău este că, de multe ori trecem pe brațe și morți. Da, așa cum ați auzit. Când cineva moare din motive mai puțin cunoscute și este nevoie să i se facă autopsia, aducem mortul pe brațe până aici și îl trecem puntea până la mașina IML-ului. Ferească dumnezeu să fim loviți de evenimente neplăcute, că suntem osândiți să murim cu zile”, ne mai spune S.B.

O punte mai bună

În primăvara lui 1997, podul de lemn de peste râul Motru, ce făcea legătura între satul Menții din Față și Comanda, dar și între județul Mehedinți și Gorj, a fost luat de ape. Această nenorocire a venit doar la câțiva ani după ce satul a fost branșat la rețeaua de energie electrică, iar oamenii credeau că este timpul ca și ei să intre în rândul lumii.

De atunci, sătenii au fost obligați să treacă prin apele râului ori de câte ori au nevoie să ajungă ori în satele vecine, ori în Strehaia. Cel mai mult au de suferit copiii, care, fie iarnă, fie vară sunt obligați să treacă prin apă sau pe această punte pentru a ajunge la școala din Comanda sau la liceul din Strehaia. Oamenii au reușit, prin forțe proprii, să ridice o punte peste Motru, însă această cale de acces se află într-o stare avansată de degradare. Scândurile sunt rupte, cablurile vechi și improprii, iar pericolul pândește pe oricine încearcă să se aventureze pe punte.

Ei bine, un consilier local al orașului Strehaia, care, deocamdată nu a dorit să-i fie făcută publică identitatea, a hotărât ca prin forțe financiare proprii să reabiliteze și să modernizeze puntea, astfel încât cetățenii să nu se mai afle în pericol la trecerea peste râul Motru. Lucrările vor începe imediat ce timpul o va permite, întreaga populație a satului Menții din Față având pe viitor certitudinea că nu se vor mai afla în pericol traversând râul Motru.

Cu toate acestea, sătenii rămân însă captivi pericolelor la incendii sau alte probleme de sănătate știut fiind faptul că în perioada anotimpurilor reci, pompierii sau salvarea neavând absolut nici-o speranță să ajungă în acest sătuc în ajutorul sătenilor.